

Sygn. akt XI Ka 1173/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 stycznia 2015 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie w XI Wydziale Karnym-Odwoławczym

w składzie: Przewodniczący: SSO Katarzyna Żmigrodzka

Sędziowie: SO Magdalena Kurczewska Śmiech-spr.

SO Elżbieta Daniluk

Protokolant: sekr. sąd. Daniel Dobosz

przy udziale Prokuratora Marty Baranowskiej

po rozpoznaniu w dniu 20 stycznia 2015r.

sprawy G. K. (1)

oskarżonego z art. 282 kk i inn.

na skutek apelacji wniesionych przez prokuratora, oskarżonego i obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Chełmie IX Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą we W.

z dnia 29 lipca 2014r. sygn. akt IX K 311/13

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę G. K. (1) przekazuje Sądowi Rejonowemu w Chełmie IX Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą we W. do ponownego rozpoznania.

XI Ka 1173/14

UZASADNIENIE

G. K. (1) został oskarżony o to, że:

I.w maju 2012 roku daty bliżej nieustalonej we W., woj. (...) w ciągu pięciu lat po odbyciu kary co najmniej sześciu miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwa podobne, orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego we Włodawie z dnia 29 kwietnia 2005 roku sygn. akt II k 96/05 za czyn z art. 286 §1 kk w wymiarze 2 lat pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 14.12.2007r do 14.12.2009r oraz orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego we Włodawie z dnia 28 lipca 2005 roku sygn. akt II K 412/05 za czyny z art. 286 §1 kk i art. 281 kk w wymiarze 2 lat pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 14.12.2009r. do 26.07.2010r., od 20.08.2010 r do 26.01.2011r i od 10.02.2011r do 13.10.2011r w krótkich odstępach czasu, kilkakrotnie w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej bezpośrednio kierował wobec M. C. (1) groźby zamachu na jego życie i zdrowie, tj. groził zabójstwem, połamaniem nóg i rąk oraz pośrednictwem M. C. (1) groził pobiciem B. M. (1) i M. O. o ile M. C. (1) nie przekaże mu otrzymanych od wyżej wymienionych pieniędzy, czym doprowadził pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 6940 złotych tj. o czyn z art. 282 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk;

II. w dniu 31 lipca 2012 roku we W. woj. (...) używał wobec podejrzanego w sprawie Ds. 764/12 M. C. (1) groźby bezprawnej pobicia w celu wywarcia na niego wpływu, aby ten zaniechał powiadomienia Policji o żądaniu przez G. K. (1) od M. C. (2) wydania pieniędzy, tj. o czyn z art. 245 kk;

III. w dniu 15 kwietnia 2012 roku we W. woj. (...), wdarł się do mieszkania zajmowanego przez S. P. i H. W. i mimo żądania osób uprawnionych, nie opuścił ich mieszkania, ponadto kierował groźby pobicia i zabójstwa pod adresem S. P., które to groźby wzbudziły w pokrzywdzonym obawę, iż zostaną spełnione, tj. o czyn określony w art. 190 §1 kk w zw. z art. 193 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

IV. w okresie od 30 kwietnia 2012 roku do 3 maja 2012 roku we W. woj. (...), w ciągu pięciu lat po odbyciu kary co najmniej sześciu miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego we Włodawie z dnia 29 kwietnia 2005 roku sygn. akt II K 96/05 za czyn z art. 286 § 1 kk w wymiarze 2 lat pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 14.12.2007r do 14.12.2009r oraz orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego we Włodawie z dnia 28 lipca 2005 roku sygn. akt 412/05 za czyny z art. 286 § 1 kk i art. 281 kk w wymiarze 2 lat pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 14.12.2009r do 26.07.2010 r do 26.01.2011r i od 10.02.2011 r do 13.10.2011r. dokonał włamania do mieszkania przy ul. (...) we W. woj. (...) w ten sposób, że po uprzednim wypchnięciu okna w kuchni mieszkania wszedł do jego wnętrza, skąd zabrał w celu przywłaszczenia telewizor S. (...) całej wartości 2000 zł oraz laptopa marki L. wartość 3000zł o łącznej wartości strat 5000zł na szkodę G. R. (1); tj. czyn określony w art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

V. w dniu 14 maja 2012 roku we W. woj. (...), w ciągu pięciu lat po odbyciu kary co najmniej sześciu miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwa podobne, orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego we Włodawie z dnia 29 kwietnia 2005 roku sygn. akt II K 96/05 za czyn z art. 286 § 1 kk w wymiarze 2 lat pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 14.12.2007r do 14.12.2009r oraz orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego we Włodawie z dnia 28 lipca 2005 roku sygn. akt II K 412/05 za czyny z art. 286 §1 kk i art. 281 kk w wymiarze 2 lat pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 14.12.2009r do 26.07.2010r do 20.08.2010 r do 26.01.2011r i od 10.02.2011 r do 13.10.2011r dokonał kradzieży w ten sposób, iż wszedł przez otwarte okno balkonowe do mieszkania H. W. a następnie z barku zabrał w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 496 złotych na szkodę w/w pokrzywdzonej; tj. czyn określony w art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1kk

VI. w dniu 9 czerwca 2012 we W. woj. (...), w ciągu pięciu lat po odbyciu kary co najmniej sześciu miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwa podobne, orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego we Włodawie z dnia 29 kwietnia 2005 roku sygn. akt II K 96/05 za czyn z art. 286 § 1 kk w wymiarze 2 lat pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 14.12.2007r do 14.12.2009r oraz orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego we Włodawie z dnia 28 lipca 2005 roku sygn. akt II K 412/05 za czyny z art. 286 § 1kk i art. 281 kk w wymiarze 2 lat pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 14.12.2009r do 26.07.2010r., od 20.08.2010 r do 26.01.2011r i od 10.02.2011r do 13.10.2011 r dokonał kradzieży z włamaniem do samochodu osobowego marki V. (...) o nr rej. (...) w ten sposób, że po uprzednim wyłamaniu zamka w drzwiach kierowcy, wszedł do jego wnętrza, skąd zabrał w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 200zł, znajdujące się w portfelu schowanym w torebce leżącej na przednim lewym siedzeniu na szkodę I. D.; tj. czyn określony w art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1kk

VII. w nocy z 19 czerwca 2012 roku na 20 czerwca 2012 roku w S. woj. (...), w ciągu pięciu lat po odbyciu kary co najmniej sześciu miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwa podobne, orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego we Włodawie z dnia 29 kwietnia 2005 roku sygn. akt II K 96/05 za czyn z art. 286 §1 kk w wymiarze 2 lat pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 14.12.2007r do 14.12.2009r oraz orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego we Włodawie z dnia 28 lipca 2005 roku sygn. akt II K 412/05 za czyny z art. 286 §1 kk i art. 281 kk w wymiarze 2 lat pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 14.12.2009r. do 26.07.2010r., od 20.08.2010 r do 26.01.2011r. i od 10.02.2011 r do 13.10.2011 r dokonał kradzieży z włamaniem w ten sposób, iż po uprzednim wyłamaniu zamka w drzwiach wejściowych do pomieszczenia Biura Cmentarza Komunalnego wszedł do jego wnętrza skąd zabrał w celu przywłaszczenia metalową kasetkę zamykaną na kluczyk wartości około 200zł w której znajdowały

się pieniądze w kwocie około 100 zł powodując przy tym straty o łącznej wartości około 400zł na szkodę Miejskiego Przedsiębiorstwa (...) Sp. z.o.o. we W.; tj. o czyn z art. 279 §1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

VIII.w dniu 10 maja 2012 roku we W., woj. (...), w ciągu pięciu lat po odbyciu kary co najmniej sześciu miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwa podobne, orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego we Włodawie z dnia 29 kwietnia 2005 roku sygn. akt II K 96/05 za czyn z art. 286 §1 kk w wymiarze 2 lat pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 14.12.2007r do 14.12.2009r oraz orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego we Włodawie z dnia 28 lipca 2005 roku sygn. akt II K 412/05 za czyny z art. 286 § 1 kk i art. 281 kk w wymiarze 2 lat pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 14.12.2009 r do 20.08.2010r do 26.01.2011r i od 10.02 2011 r do 13.10.2011 r dokonał kradzieży w ten sposób, iż z niezamkniętego samochodu zabrał w celu przywłaszczenia telefon komórkowy marki LG S310 wartości 400 zł oraz portfel z dowodem osobistym kartą bankomatową (...) oraz pieniędzmi w kwocie 150 zł na łączną sumę strat 550 zł na szkodę K. W.; tj. o czyn z art. 278 § 1 i 5 kk w zb. z art. 275 §1 kk w zb. z art. 276 kk w zw. z art. 64 §1 kk w zw. z art. 11 §2 kk.

IX.w okresie od 6 czerwca 2012 r od 10 czerwca 2012 roku we W. woj. (...), w ciągu pięciu lat po odbyciu kary co najmniej sześciu miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwa podobne, orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego we Włodawie z dnia 29 kwietnia 2005 roku sygn. akt II K 96/05 za czyn z art. 286 §1 kk w wymiarze 2 lat pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 14.12.2007 r do 14.12.2009r oraz orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego we Włodawie z dnia 28 lipca 2005 roku sygn. akt II K 412/05 za czyny z art. 286 § 1 kk i art. 281 kk w wymiarze 2 lat pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 14.12.2009r do 26.07.2010r, od 20.08.2010r do 26.01.2011 r i od 10.02.2011 r do 13.10.2011r dokonał kradzieży z włamaniem do domu przy ul. (...) w ten sposób, że po uprzednim wyważeniu spłaszczoną rurą drzwi balkonowych wszedł do jego wnętrza skąd zabrał w celu przywłaszczenia laptop (...) wartości 1700 zł oraz modemu N. wartości 50 zł o łącznej wartości strat 1750 zł na szkodę R. i J. P.; tj. czyn określony w art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk;

X.w dniu 16 czerwca 2012 roku we W. woj. (...), w ciągu pięciu lat po odbyciu kary co najmniej sześć miesięcy pozbawienie wolności za umyślne przestępstwa podobne, orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego we Włodawie z dnia 29 kwietnia 2005 roku sygn. akt II K 96/05 za czyn z art. 286 § 1 kk w wymiarze 2 lat pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 14.12.2007r do 14.12.2009r oraz orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego we Włodawie z dnia 28 lipca 2005 roku sygn. akt II K 412/05 za czyny z art. 286 § 1kk i art. 281 kk w wymiarze 2 lat pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 14.12.2009r do 26.07.2010 r do 20.08.2010 r do 26.01.2011 r i od 10.02.2011 r do 13.10.2011 r dokonał kradzieży z włamaniem do samochodu osobowego marki V. (...) o nr rej. (...), w ten sposób, że po pokonaniu zamka w drzwiach za pomocą metalowego przedmiotu wszedł do wnętrza skąd zabrał w celu przywłaszczenia telefon komórkowy marki E. (...) o nr (...) wartości 300 zł na szkodę E. B. oraz okulary przeciwsłoneczne firmy (...) wartości 180 zł na szkodę D. B., na łączną sumę strat 480 zł na szkodę w/w pokrzywdzonych; tj. o czyn określony w art. 279 §1 kk w zw. z art. 64 §1 kk.

XI.w dniu 3 czerwca 2012 roku we W. woj. (...), w ciągu pięciu lat po odbyciu kary co najmniej sześciu miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego we Włodawie z dnia 29 kwietnia 2005 roku sygn. akt II K 96/05 za czyn z art. 286 § 1 kk w wymiarze 2 lat pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 14.12;2007r do 14.12.2009r oraz orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego we Włodawie z dnia 28 lipca 2005 roku sygn. akt II K 412.05 za czyny z art. 286 § 1 kk i art. 281 kk w wymiarze 2 lat pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 14.12.2009r do 26.07.2010 r. od 20.08.2010 r do 26.01.2011 r i od 10.02.2011 r do 13.10.2011 r. dokonał kradzieży w ten sposób, że wszedł do wnętrza niezamkniętego samochodu marki P. (...), skąd zabrał w celu przywłaszczenia telefon komórkowy marki S. (...) wartości 300złoty na szkodę A. K. oraz pieniądze w kwocie 100zł na szkodę D. K., na łączną sumę strat 400zł na szkodę w/w pokrzywdzonych; tj. czyn określony w art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk;

XII.w dniu 2 czerwca 2012 roku we W. woj. (...), w ciągu pięciu lat po odbyciu kary co najmniej sześciu miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwa podobne, orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego we Włodawie z dnia 29 kwietnia 2005 roku sygn. akt II K 96/05 za czyn z art. 286 § 1 kk w wymiarze 2 lat pozbawienia wolności,

którą odbył w okresie od 14.12.2007r do 14.12.2009r oraz orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego we Włodawie z dnia 28 lipca 2005 roku sygn. akt 412/05 za czyny z art. 286 § 1kk i art. 281 kk w wymiarze 2 lat pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 14.12.2009r do 26.07.2010 r od 20.08.2010 r do 26.01.2011 r i od 14.12.2009r do 26.07.2010 r od 20.08.2010r do 26.01.2011 r i od 10.02.2011 r do 13.10.2011 r dokonał kradzieży z włamaniem w ten sposób, że po uprzednim wyłamaniu zamka w drzwiach samochodu osobowego marki V. (...) nr rej. (...) wszedł do wnętrza pojazdu skąd zabrał w celu przywłaszczenia nawigację samochodową M. wraz z ładownicą samochodową i uchwytem mocującym oraz portfel z dokumentami w postaci dowodu osobistego, prawa jazdy, dowodu rejestracyjnego ubezpieczenia OC i kart bankomatowych na nazwisko Ł. P. (1) o łącznej kwocie strat 522 złote na szkodę Ł. P. (1), tj. o czyn z art. 279 § 1 kk w zb. z art. 278 § 5 kk w zb. z art. 275 § 1 kk w zb z art. 276 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 11 §2 kk

XIII.w dniu 9 czerwca 2012 roku we W. woj. (...), w ciągu pięciu lat po odbyciu kary co najmniej sześciu miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwa podobne, orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego we Włodawie z dnia 29 kwietnia 2005 roku sygn. akt II K 96/05 za czyn z art. 286 § 1 kk w wymiarze 2 lat pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 14.12.2007r do 14.12.2009r oraz orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego we Włodawie z dnia 28 lipca 2005 roku sygn. akt 412/05 za czyny z art. 286 § 1kk i art. 281 kk w wymiarze 2 lat pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 14.12.2009r do 26.07.2010 r od 20.08.2010 r do 26.01.2011 r i od 14.12.2009r do 26.07.2010 r od 20.08.2010r do 26.01.2011 r i od 10.02.2011 r do 13.10.2011 r dokonał kradzieży w ten sposób, że z niezamkniętego samochodu marki V. (...) o nr rej (...) zabrał w celu przywłaszczenia portfel z zawartością dokumentów w postaci dowodu osobistego nr (...) prawo jazdy dowodu rejestracyjnego na samochód marki V. (...) o nr rej. (...) karty bankomatowej banku (...) SA oraz telefonu komórkowego marki N. (...) o łącznej wartości 270 zł na szkodę W. P.; tj. czyn określony w art. 278 §1 i 5 kk w zb. z art. 275 § 1kk w zb. z art. 276 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 11 §2 kk

Wyrokiem z dnia 29 lipca 2014 r Sąd Rejonowy w Chełmie IX Zamiejskowy Wydział Karny z/s we W. uznał go winnym dokonania zarzuconych mu czynów opisanych pod pkt I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XII aktu oskarżenia i za czyn opisany pod pkt I § 1 kk – na mocy art. 282 kk w zw. z art. 33 §2 kk wymierzył oskarżonemu G. K. (1) karę 2 lat pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 150 stawek dziennych, przy ustaleniu w oparciu o przepis art. 33 §3 kk stawki dziennej na kwotę 10 zł w odniesieniu do czynu przypisanego oskarżonemu w pkt I na zasadzie art. 46 § 1kk orzekł od oskarżonego G. K. (1) obowiązek naprawienia w całości szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez wpłacenie na rzecz pokrzywdzonego M. C. (1) kwoty 6940 zł; za czyn opisany pod pkt II aktu oskarżenia wyczerpujący dyspozycję art. 245 kk na mocy art. 245 kk wymierzył oskarżonemu G. K. (1) karę 3 miesięcy pozbawienia wolności;

Za czyn opisany pod pkt III aktu oskarżenia wyczerpujący dyspozycję art. 190 § 1 kk w zb. z art. 193 kk w zw. z art. 11 §2 kk na mocy art. 11 § 3 kk w zw. z art. 190 p 1 kk wymierzył oskarżonemu G. K. (1) karę 3 miesięcy pozbawienia wolności;

Za czyn opisany pod pkt IV, VII – po ustaleniu, że wartość przywłaszczonego mienia na szkodę Miejskiego Przedsiębiorstwa (...). zo.o. we W. wyniosła 300 zł i IX aktu oskarżenia, przyjmuje, iż oskarżony G. K. (1) dopuścił się ich w warunkach określonego w art. 91 §1 kk ciągu przestępstw z których każdy stanowi odrębne przestępstwo wyczerpujące dyspozycję art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i na podstawie art. 279 § 1 kk w zw. z art. 91 §1 kk wymierzył oskarżonemu G. K. (1) jedną karę 2 lat pozbawienia wolności i jedną karę grzywny w wysokości 150 stawek dziennych, przy ustaleniu w opraciu o przepis art. 33 § 3 kk stawki dziennej na kwotę 10 zł; na zasadzie art. 46 § 1 kk w odniesieniu do czynu przypisanego oskarżonemu w pkt IV aktu oskarżenia orzekł od oskarżonego G. K. (1) obowiązek naprawienia w całości szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez wpłacenie na rzecz pokrzywdzonego G. R. (1) kwoty 5000 zł na zasadzie art. 46 § 1 kk w odniesieniu do czynu przypisanego oskarżonemu w pkt VII orzekł od oskarżonego G. K. (1) obowiązek naprawienia w całości szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez solidarne wpłacenie na rzecz pokrzywdzonych R. i J. P. kwoty 1750 z;

Za czyn opisany pod pkt V aktu oskarżenia wyczerpujący dyspozycję art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na mocy art. 278 § 1 kk w zw. z art. 33 §2 kk wymierzył oskarżonemu G. K. (1) karę 10 miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych, przy ustaleniu w oparciu o przepis art. 33 §3 kk stawki dziennej na kwotę 10 zł; na zasadzie art. 46 § 1 kk w odniesieniu do czynu przypisanego oskarżonemu w pkt V aktu oskarżenia orzekł

od oskarżonego G. K. (1) obowiązek naprawienia w całości szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez wpłacenie na rzecz pokrzywdzonej H. W. kwoty 496 zł;

Za czyn opisany pod pkt VI i X aktu oskarżenia i po przyjęciu w odniesieniu do czynu przypisanego oskarżonemu G. K. (1) w pkt X aktu oskarżenia, że zabrał w celu przywłaszczenia telefon komórkowy marki E. (...) o nr (...) wartości 300 na szkodę E. B. oraz okulary przeciwsłoneczne firmy (...) wartości 180 zł na szkodę M. G., na łączną sumę strat 480 zł na szkodę w/w pokrzywdzonych oraz po przyjęciu, że oskarżony G. K. (1) dopuścił się obu w/w czynów w warunkach określonego w art. 91 §1 kk ciągu przestępstw, z których każdy stanowi odrębne przestępstwo wyczerpujące dyspozycję art. 279 §1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i na podstawie art. 279 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1kk wymierzył oskarżonemu G. K. (1) jedną karę roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności i jedną karę grzywny w wysokości 120 stawek dziennych, przy ustaleniu w oparciu o przepis art. 33 § 3kk stawki dziennej na kwotę 10 zł na zasadzie art. 46 § 1 kk w odniesieniu do czynu przypisanego oskarżonemu w pkt VI aktu oskarżenia orzekł od oskarżonego G. K. (1) obowiązek naprawienia w całości szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez wpłacenie na rzecz pokrzywdzonej I. D. kwoty 200zł; na zasadzie art. 46 § 1 kk w odniesieniu do czynu przypisanego oskarżonemu w pkt X aktu oskarżenia orzekł oskarżonego G. K. (1) obowiązek naprawienia w całości szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez wpłacenie na rzecz E. B. kwoty 300 zł i na rzecz M. G. kwoty 180 zł;

w odniesieniu do czynu zarzucanego oskarżonemu G. K. (1) w pkt XI aktu oskarżenia, przyjął iż stanowi on wykroczenie z art. 119 § 1 kw i na zasadzie art. 45 § 1kw w zw. z art. 5 §1 pkt 4 kpw postępowanie karne pko oskarżonemu umorzył z powodu przedawnienia karalności wykroczenia;

za czyn zarzucany oskarżonemu w pkt XII po przyjęciu, że oskarżony G. K. (1): w dniu 2 czerwca 2012 roku we W. woj. (...), w ciągu pięciu lat po dobytciu kary co najmniej sześciu miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwa podobne, orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego we Włodawie z dnia 29 kwietnia 2005 roku sygn. akt II K 96/05 za czyn z art. 286 § 1 kk w wymiarze 2 lat pozbawienia wolności, którą odbył od 14.12.2007r do 14.12.2009r oraz orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego we Włodawie z dnia 28 lipca 2005 roku sygn. akt 412/05 za czyny z art. 286 § 1kk i art. 281 kk w wymiarze 2 lat pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 14.12.2009r do 26.07.2010 r od 20.08.2010 r do 26.01.2011 r i od 14.12.2009r do 26.07.2010 r od 20.08.2010r do 26.01.2011 r i od 10.02.2011 r do 13.10.2011 r dokonał kradzieży z włamaniem w ten sposób, że po uprzednim wyłamaniu zamka w drzwiach samochodu osobowego marki V. (...) nr rej. (...) wszedł do wnętrza pojazdu skąd zabrał w celu przywłaszczenia nawigację samochodową M. wraz z ładowarką samochodową i uchwytem mocującym i portfel o łącznej kwocie strat 522 złote na szkodę Ł. P. (1) oraz znajdujące się w portfelu dokumenty w postaci dowodu osobistego i kart bankomatowych na nazwisko Ł. P. (1) a nadto usunął dokumenty w postaci prawa jazdy, dowodu rejestracyjnego ubezpieczenia OC na nazwisko Ł. P. (1), którymi nie miał prawa wyłącznie rozporządzać, który to czyn wyczerpuje dyspozycję art. 279 § 1 kk w zb. z art. 278 § 5 kk w zb z art. 275 § 1 kk w zb. z art. 276 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk na mocy art. 11 §3 kk w zw. z art. 279 §1 kk w zw. z art. 33 §2 kk wymierzył oskarżonemu G. K. (1) karę roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 70 stawek dziennych, przy ustaleniu w oparciu o przepis art. 33 §3 kk stawki dziennej na kwotę 10 zł; na zasadzie art. 46 § 1 kk w odniesieniu do czynu przypisanego oskarżonemu w pkt XII orzekł od oskarżonego G. K. (1) obowiązek naprawienia w całości szkody wyrządzonej tym przestępstwem poprzez wpłacenie na rzecz pokrzywdzonego Ł. P. (1) kwoty 522 zł;

w ramach czynu zarzucanego oskarżonemu G. K. (1) w pkt XIII ustalił, że oskarżony:

a/w dniu 09 czerwca 2012 roku we W. woj. (...), dokonał kradzieży w ten sposób, że z niezamkniętego samochodu marki V. (...) o nr rej. (...) zabrał w celu przywłaszczenia portfel oraz telefon komórkowy marki N. (...) o łącznej wartości 270 zł na szkodę W. P. i czyn ten kwalifikuje jako wyczerpujący znamiona wykroczenia z art. 119 § 1kk i postępowanie w tym zakresie na podstawie art. 45 § 1kw w zw. z art. 5 §21 pkt 4 kpw umorzył;

b/ oskarżonego G. K. (1) w ramach zarzucanego mu w pkt XIII aktu oskarżenia we W. woj. (...), w ciągu pięciu lat po odbyciu kary co najmniej sześciu miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwa podobne, orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego we Włodawie z dnia 29 kwietnia 2005 roku sygn. akt II K 96/05 za czyn z art. 286 § 1

kk w wymiarze 2 lat pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 14.12.2009r do 26.07.2010 r do 20.08.2010 r do 26.01.2011 r i od 10.02.2011 r do 13.10.2011 r dokonał kradzieży w ten sposób, że z niezamkniętego samochodu marki V. (...) o nr rej. (...) zabrał w celu przywłaszczenia kartę bankomatową Banku (...) SA oraz dowód osobisty nr (...) na nazwisko W. P. oraz dowodu rejestracyjnego samochodu marki V. (...) o nr rej. (...), którymi nie miał prawa wyłącznie rozporządzać tj. czynu wyczerpującego dyspozycję art. 278 § 1 i 5 kk w zb. z art. 275 § 1 kk w zb. z art. 276 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i po przyjęciu, że czynów przypisanych oskarżonemu G. K. (1) w pkt VIII i (b dopuścił się ich w warunkach określonego w art. 91 § 1 kk ciągu przestępstw, z których każdy stanowi odrębne przestępstwo wyczerpujące dyspozycję art. 278 § 1 i 5 kk w zb z art. 275 § 1 kk w zb. z art. 276 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw z art. 11 § 2 kk na mocy art. 11 § 3kk w zw. z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk wymierzył oskarżonemu G. K. (1) jedną karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności i jedną grzywny w wysokości 140 stawek dziennych, przy ustaleniu w oparciu o przepis art. 33 § 3 kk stawki dziennej na kwotę 10 zł; na zasadzie art. 46 § 1kk w odniesieniu do czynu przypisanego oskarżonemu w pkt VIII orzekł wobec oskarżonego G. K. (1) obowiązek naprawienia w całości szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez wpłacenie na rzecz pokrzywdzonej K. W. kwoty 550 zł;

na zasadzie art. 91 § 2 kk orzeczone wobec oskarżonego G. K. (1) w pkt 1,2,3,5,8 wyroku kary pozbawienia wolności oraz kary grzywy za przestępstwa oraz kary pozbawienia wolności i grzywny za ciągi przestępstw orzeczone w pkt 4, 6,9 wyroku połączył orzekając jako karę łączną wobec oskarżonego G. K. (1) karę 7 lat pozbawienia wolności i karę łączną grzywny w wysokości 500 stawek dziennych, przy ustaleniu w oparciu o przepis art. 86 § 2 kk wysokość stawki dziennej na kwotę 10 zł;

na zasadzie art. 230 § 2 kpk dowody rzeczowe z wykazu nr I/135/12 od pkt 1-4 /k. 85/ zwrócić oskarżonemu G. K. (1);

na mocy art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej wobec oskarżonego G. K. (1) kary pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu G. K. (1) okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania: w dniach od 14 maja 2012 r. do 16 maja 2012 r i od dnia 2 sierpnia 2012 r do dnia 29 lipca 2014 r przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności, równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

zasądził od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej w K. – Filia we W. – adw. P. K. kwotę 1151,28 zł za wykonywaną z urzędu obronę oskarżonego G. K. (1) przed sądem I instancji;

zwolnił oskarżonego G. K. (1) od kosztów sądowych, wydatkami postępowania obciążając Skarb Państwa.

Apelację od powyższego wyroku wnieśli:

1.Prokurator zaskarżając powyższy wyrok w całości na niekorzyść oskarżonego G. K. (1). Zarzucił obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art. 366 § 1 kpk w zw z art. 424 § 1 pkt 1 kpk polegającą na zaniechaniu wyjaśnienia rozbieżności w zeznaniach pokrzywdzonego M. C. (1) w zakresie przedziału czasowego, w którym oskarżony G. K. (1) dopuścił się czynu opisanego w pkt I aktu oskarżenia i niewyjaśnieniu w uzasadnieniu orzeczenia powodów, dla których Sąd nie przyjął za wiarygodne zeznań M. C. (1), złożonych na rozprawie w dniu 12 lutego 2013 roku, odnośnie tej kwestii w których ww podał, iż czyn popełniony na jego szkodę miał swój początek w marcu 2012 roku, a nie jak przyjęto w zarzucie i przypisanym oskarżonemu czynie – w maju 2012 roku.

Wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Chełmie IX Zamiejscowy Wydział Karny z/s we W.

2.Oskarżony zarzucając błąd w ustaleniach faktycznych skutkujący uznaniem go winnego dokonania czynu I i II wynikający z błędnej oceny dowodów ; nadto poczynienie niewłaściwych ustaleń dotyczących wartości mienia, które miało być przedmiotem rozporządzenia. Podniósł naruszenie przepisów kpk poprzez zaniechanie przesłuchania świadka, co naruszyło jego prawo do obrony. Wskazał także na niewspółmierność orzeczonej wobec niego kary pozbawienia wolności w wymiarze 7 lat. Wniósł o uniewinnienie go od dokonania czynu I i II oraz złagodzenie kary za pozostałe czyny.

3.Obrońca oskarżonego zaskarżając wyrok w części tj. w zakresie czynów zarzucanych oskarżonemu w punkcie I, II aktu oskarżenia w całości jak i czynu określonego w punkcie XII aktu oskarżenia w zakresie zarzucanego oskarżonemu przestępstwa kradzieży z włamaniem oraz w zakresie czynów zarzucanych oskarżonemu punkcie III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XII i XIII aktu oskarżenia w zakresie wymierzonych oskarżonemu kar. Wyrokowi zarzucił:

I.obrazę art. 424 § 1pkt 1 kpk polegającą na nieprawidłowym, wybiórczym oraz zbyt ogólnikowym uzasadnieniu przez Sąd I instancji zaskarżonego wyroku, bez należytego wskazania jakie fakty Sąd uznał za udowodnione lub nieudowodnione, na jakich w tej mierze oparł się dowodach i dlaczego nie uznał dowodów przeciwnych, w szczególności poprzez niedostateczne odniesienie się do:

a/zeznań świadków A. D. (1), A. T., A. D. (2) w zakresie w jakim twierdzili, iż oskarżony pozostawał w przyjaznych stosunkach z M. C. (1) w okresie zarzucanych mu czynów;

b/odstąpienia od wskazania w uzasadnieniu wyroku w oparciu o jakie fakty i dowody Sąd Rejonowy ustalił wysokość szkód wyrządzonych przestępnym działaniem oskarżonego do czego obligują go przepisy warunkujące zakres i minimum treści uzasadnienia orzeczenia;

c/braku należytego wskazania na jakich konkretnie dowodach Sąd oparł swoje ustalenia, ograniczając się jedynie w dużej mierze do ogólnikowego wypisania dowodów przeprowadzonych w sprawie;

d/braku należytego omówienia przesłanek związanych z wymierzonymi karami dla oskarżonego za przypisane mu czyny;

II.obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść zaskarżonego wyroku tj.

1/art. 4 kpk poprzez zupełne nieuwzględnienie okoliczności przemawiających na korzyść oskarżonego G. K. (1) a polegających na całkowitym zbagatelizowaniu znaczenia złożonych w sprawie zeznań A. D. (1), A. T., A. D. (2) w zakresie w jakim twierdzili, iż oskarżony pozostawał w przyjaznych stosunkach z M. C. (1) i nic nie wskazywało aby pokrzywdzony obawiał się oskarżonego;

2/art. 7 kpk przez błędną ocenę poszczególnych dowodów z naruszeniem zasad prawidłowego rozumowania, wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego w postaci obdarzenia wiarą wewnątrznie sprzecznych i niespójnych zeznań M. C. (1) a w szczególności: poprzez bezkrytyczne danie wiary zeznaniom M. C. (1) bez wzięcia pod uwagę faktu, że w miejscowym środowisku nikt z osób postronnych nie zaobserwował, aby pokrzywdzony obawiał się oskarżonego, czy też aby faktycznie przekazywał pieniądze na rzecz sprawcy, mając w szczególności na uwadze fakt iż świadek w trakcie przeprowadzonej rozprawy wielokrotnie zmieniał zeznania w zakresie ilości rzekomo przekazanych pieniędzy; przez błędne wyciągnięcie wniosków z zeznań Ł. P. (1), oraz dokumentacji fotograficznej (k. 284) gdzie Sąd na tej podstawie dokonał ustaleń w zakresie popełnienia przestępstwa kradzieży z włamaniem do V. (...) w dniu 2 czerwca 2012 roku gdy z dokumentacji fotograficznej nie wynika, aby samochód był w jakikolwiek sposób uszkodzony, a zeznający świadek nie potwierdził, aby istniały obiektywne okoliczności potwierdzające tezę aby samochód był zamknięty;

III.rażącą niewspółmierność wymierzonych oskarżonemu kar na skutek niewłaściwego rozważenia przesłanek dotyczących sytuacji osobistej oskarżonego warunkujących w efekcie łagodniejszy wymiar

Wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania ewentualnie o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego G. K. (1) od zarzucanych mu czynów w punkcie I i II aktu oskarżenia oraz w punkcie XII w zakresie zarzucanego mu przestępstwa kradzieży z włamaniem, oraz znaczne złagodzenie oskarżonemu kar wymierzonych za przestępstwa przypisane w punkcie III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XII i XIII aktu oskarżenia.

Sąd Okręgowy zważył co następuje: apelacje prokuratora, oskarżonego i obrońcy są zasadne o ile wnoszą o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. Są one wspólne w zakresie podniesionych

uchybień odnoszących się do oceny zeznań M. C. (1), stąd też kwestia ta zostanie omówiona łącznie, w odniesieniu do wszystkich trzech apelacji.

Zasadnie podnosi obrońca oskarżonego naruszenie art. 7 kpk w odniesieniu do zeznań wskazanego świadka, dowodu w oparciu o który sąd wnioskował o winie oskarżonego w zakresie czynu I i pochodnego od niego czynu II aktu oskarżenia. Trafnie zarzuca bezkrytyczne obdarzenie walorem wiarygodności dowód, mając na uwadze to, że świadek wielokrotnie zmieniał swoje zeznania. Analiza tych zeznań przez sąd rejonowy, sprowadzająca się do stwierdzenia, że świadek złożył zeznania szczerze i przekonująco, podając, że oskarżony wymuszał od niego pieniądze, kierując przeciwko niemu groźby jest pobieżna i jednostronna. Nie uwzględnia tego, że dowód ten jest wewnętrznie sprzeczny i niespójny, co trafnie podnosi obrońca oskarżonego. Na k. 302 świadek przecież zeznał, że iż oskarżony pojawił się po kilku dniach od czasu kiedy zaistniała sprawa z paczką. Stwierdził, że to wówczas G. K. (1) zaczął go szantażować i bić. Chciał pieniędzy, bo dowiedział się o sprawie z paczką, pokrzywdzony dał mu wówczas około 1000 zł, które pożyczył od znajomych. Dalej w zeznaniach opisuje pozyskanie od B. M. (2) kwoty 2500zł. Odmienne zeznania M. C. (1) złożył w czasie konfrontacji w dniu 8 października 2012 r. kiedy podał, że to w kwietniu lub maju 2012 r. K. kazał mu przynosić pieniądze „za to, że coś na niego powiedziałem. Nie wiem o co chodzi. Podał, że to wówczas dał mu pieniądze w kwocie 1000 zł (k. 447v).

Już zestawienie tych dwóch twierdzeń obrazuje odmienności w zeznaniach pokrzywdzonego, które sąd był winien wyjaśnić, albowiem kwestia szantażowania pokrzywdzonego jest w nich przedstawiona w sposób różny, tak co do daty, przyczyny i powodu od kiedy i dlaczego G. K. pojawił się w życiu pokrzywdzonego, w zakresie zarzuconych mu czynów.

Kwestia ta nie została przez sąd właściwie wyjaśniona, tym bardziej, że w czasie rozprawy (k. 606) pokrzywdzony wskazał jeszcze na inne okoliczności zeznając, że G. K. szantażował go od lutego 2012 r. – zatem kilka miesięcy wcześniej- i przekazał mu kwotę 3 lub 4 tysiące zł; od siebie 1000 zł. Także podał inne okoliczności dotyczące tego kiedy i w jaki sposób G. K. miał dowiedzieć się o faktach związanych z paczką, którą pokrzywdzony miał odebrać. Tę pierwszą kwestię podniósł prokurator w złożonej przez siebie apelacji, zarzucając sądowi zasadnie niewyjaśnienie wskazanych okoliczności.

Przytoczone różnice w zeznaniach świadka dotyczą czasu od kiedy oskarżony miał go szantażować, ilości pieniędzy jakie mu przekazał. W świetle powyższego konstatacja sądu uznającego te zeznania za wiarygodne, bez wyjaśnienia wskazanych sprzeczności jest błędną oceną dowodu stanowiącą o naruszeniu art. 7 kpk prowadzącą w konsekwencji do obrazu 410 kpk, gdyż w takiej sytuacji wyrok został wydany w oparciu tylko o część ujawnionego na rozprawie materiału dowodowego. To zaś w oczywisty sposób mogło mieć wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia. Zarzuty zatem podniesione przez obrońcę oskarżonego są trafne.

Podkreślić należy, że ocena dowodu z zeznań tego świadka - jako głównego dowodu w sprawie - winna być przeprowadzona ze szczególną dozą ostrożności. M. C. (1) jest przecież uwikłany w postępowanie karne toczące się przeciwko niemu, w związku z pieniędzmi jakie otrzymał od pokrzywdzonych M. , O. i S.. Sąd kwestię tę utracił z pola widzenia, nie poświęcając jej należytej uwagi. Ma ona istotne znaczenie z uwagi na fakt, że M. C. jest osobą, która może być zainteresowana w obciążaniu oskarżonego. Zabór pieniędzy małoletnim w sytuacji kiedy był szantażowany przez G. K. może przecież świadczyć o usprawiedliwieniu jego zachowania, polegającego na bezprawnym pozyskaniu pieniędzy od małoletnich. Kwestia zatem jego obiektywizmu i bezstronności winna być oceniona oraz omówiona uzasadnieniu, szczególnie mając na uwadze to, że pokrzywdzony pobierając pieniądze od małoletnich nie wskazywał na to, że jest szantażowany. Twierdził, że są to środki, które będą przeznaczone na przyszłe postępowanie karne, które przecież nie zaistniało. Taka postawa pokrzywdzonego winna być szczegółowo przez sąd przeanalizowana i rozważona. Powoduje ona bowiem wątpliwości co do wiarygodności M. C., co zasadnie podnosi oskarżony w sporządzonym przez siebie środku odwoławczym jak i jego obrońca.

Wskazane okoliczności przemawiają za zasadnością apelacji prokuratora, oskarżonego i jego obrońcy w tej części.

Wadliwość przeprowadzeniu dowodu z zeznań pokrzywdzonego i czynienia ustaleń faktycznych w oparciu o tak przeprowadzony dowód rzutuje skutecznie na zarzut podniesiony przez oskarżonego w jego apelacji a także obrońcę

oskarżonego, dotyczący ustaleń związanych z kwotą pieniędzy jaka miała być przekazana przez pokrzywdzonego oskarżonemu. G. K. (1) kwestionuje, iż było to 6940 zł, podnosząc, że M. C. wymieniał różne kwoty w swoich zeznaniach. Zaprzeczył, aby pokrzywdzony przekazał mu kwotę 2500 zł, wskazując, że 2100 zł M. C. zwrócił w dniu 18 maja 2012 r. rodzicom B. M.. Nie sposób skontrolować orzeczenia sądu I instancji w tej części – co słusznie stanowi zarzut podniesiony przez obrońcę oskarżonego naruszenia art. 424 par. 1 kpk. Sąd bowiem w ogóle nie wyjaśnił wielkości przyjętej kwoty dokonanego rozporządzenia mieniem, nie poświęcając w uzasadnieniu tej kwestii ani jednego zdania. Z uwagi na zasądzenie odszkodowania w trybie art. 46 par. 1 kk winien uzasadnić prawidłowość rozstrzygnięcia w zakresie środka karnego, czego także nie uczynił.

Zasadnie podnosi oskarżony zaniechanie przez sąd bezpośredniego przesłuchania B. F., który to wniosek dowodowy oskarżony zgłosił dla wykazania swojej niewinności i tego, że jest bezzasadnie pomawiany przez M. C. (k. 744). Celowość przeprowadzenia tego dowodu sąd uwzględnił, podejmując próby wezwania świadka i przesłuchania go. Pominięcie zatem dowodu z zeznań tego świadka z uwagi na fakt, że przedłużył to postępowanie jest niezasadne w świetle informacji przekazywanej do sądu, że B. F. będzie w kraju w sierpniu 2014 (k. 781, 936) co sądowi było wiadomo już od października 2013 r. i daty wyrokowania w dniu 29 lipca 2014 r. Naruszenie wskazywane przez oskarżonego, a sprowadzające się do bezzasadnego skorzystania przez sąd z normy art. 170 par. 1 pkt. 5 kpk, mogło mieć wpływ na treść wyroku, co skutkowało uwzględnieniem zarzutu stawianego przez oskarżonego.

Zasadnie podnosi obrońca oskarżonego błędne wyciągnięcie z zeznań Ł. P. tego, że czyn oskarżonego wyczerpywał treść art. 279 par. 1 kk i inne. Mając na uwadze to, że sąd enigmatycznie przesłuchał świadka na rozprawie, nie odczytując mu zeznań w trybie art. 391 par. 1 kk zarzut ten jest w pełni uzasadniony. Przed sądem bowiem świadek wyraził tylko to, że zauważył niedomknięte drzwi i myślał, że ich nie domknął. Dowód ten zatem w takiej postaci nie może stanowić o dokonaniu czynu z art. 279 par. 1 kk Uchybienie to także mogło mieć wpływ na treść wyroku w zakresie przyjętej kwalifikacji prawnej czynu.

Rację ma obrońca oskarżonego zarzucając naruszenie art. 424 kpk, który stanowi o konieczności wyjaśnienia w sporządzanym uzasadnieniu podstawy prawnej orzeczenia. Sąd tego nie uczynił, szczególnie w zakresie przyjęcia dwóch ciągów przestępstw: w pkt. 4 co do czynów IV, VII, IX aktu oskarżenia i w pkt. 6 co do czynów VI i X aktu oskarżenia, zważywszy na fakt, że wszystkie te czyny wyczerpują dyspozycję art. 279 par. 1 kk w zw. z art. 64 par. 1 kk i zostały popełnione w od kwietnia do czerwca 2012 r. Brak uzasadnienia w tej części uniemożliwia kontrolę odwoławczą orzeczenia w tym zakresie.

Naruszenie wskazanej normy prawnej odnosi się także do uzasadnienia wymiaru kary, szczególnie przy zarzucie oskarżonego i jego obrońcy, że kara 7 lat pozbawienia wolności jest karą rażąco surową. Uzasadnienie sądu w tej części jest lakoniczne, bez właściwego przeanalizowania dyrektyw wymiaru kary z art. 53 kk, co słusznie podnosi obrońca oskarżonego. I o ile przy poszczególnych czynach miarkując karę sąd minimalistycznie wskazuje na okoliczności w postaci wielokrotnej karalności oskarżonego oraz częściowego przyznania się do winy (k. 1022 uzasadnienia), to w żadnej mierze w sposób właściwy nie uzasadnia kary 7 lat pozbawienia wolności oraz kary grzywny w wysokości 500 stawek dziennych. Jeśli się zważy, że jednostkowe kary pozbawienia wolności, które sąd wymierzył oscylują od 3 miesięcy pozbawienia wolności do maksymalnie dwóch lat pozbawienia wolności za ciąg przestępstw, to bez właściwego wyjaśnienia zasadności wymierzenia kary 7 lat pozbawienia wolności jawi się ona niewspółmiernie rażąco surową. Pozostaje bowiem w górnej granicy kary łącznej wymierzonej z zastosowaniem zasady asperacji, co wymagało uzasadnienia; szczególnie, że oskarżony przyznał się do przeważającej ilości zarzutów, zaoferował naprawienie szkód, które nie były znaczne (za wyjątkiem czynów na szkodę G. R.), co nie zostało przez sąd uwzględnione i właściwie przeanalizowane. Kwestia ta odnosi się także do kary łącznej grzywny wymierzonej w górnej granicy ustawowego zagrożenia, bez właściwego uzasadnienia dlaczego sąd uznał za celowe i właściwe wymierzenie tak właśnie określonej grzywny.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy we Włodawie przeprowadzi postępowanie dowodowe w całości w odniesieniu do zarzutów stawianych oskarżonemu w pkt. I i II. Co do pozostałych zarzutów rozważy możliwość skorzystania z art. 442 par. 2 kpk za wyjątkiem świadków Ł. P. (1) i H. W.. Wyrokując sąd I instancji

podda ocenie materiał dowodowy przy uwzględnieniu reguł określonych w art. 7 i 410 kpk, unikając wszelkich błędów, które skutkowały uchynieniem wyroku do ponownego rozpoznania ale też wszelkich uchybień mogących utrudnić wydanie ostatecznego, merytorycznego orzeczenia w sprawie. W przypadku zaistnienia przesłanek do wyroku skazującego, dokona rekonstrukcji zamiaru oskarżonego co do wszystkich czynów, uznane za udowodnione zachowania oskarżonego właściwie oceni pod względem prawnym, co znajdzie swoje odzwierciedlenie w opisach czynów i ich kwalifikacji prawnej. Rozważy zasadność przyjęcia art. 91 par. 1 kk co do czynów popełnionych w warunkach wskazanej normy prawnej. Będzie baczyl by nie naruszyć częściowej prawomocności orzeczenia wynikającej z zakresu zaskarżenia wynikającej z nie zaskarżenia rozstrzygnięcia co do umorzenia postępowania w zakresie czynu, który nie został objęty apelacją obrońcy oskarżonego i G. K.. Dokona oceny stopnia szkodliwości społecznej czynów i na tej podstawie wyda orzeczenie w sprawie. Swoje stanowisko - w razie potrzeby uzasadni zgodnie z wymogami art. 424 par. 1 kpk z uwzględnieniem powyższych uwag.

Mając powyższe na uwadze na podstawie art. 437 par. 2 kpk Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji wyroku.

Magdalena Kurczewska – Śmiech Katarzyna Żmigrodzka Elżbieta Daniluk